

रक्तपु

रक्तपित्तहा, स्त्री, (रक्तपित्तं हन्तीति । हनु + ङः । स्त्रियां टाप् ।) रक्तघ्नी । इति शब्द-चन्द्रिका । गौडिया दूष्या इति भाषा ॥ (विट्तिरस्याः रक्तघ्नीशब्दे ज्ञातव्या ॥)

रक्तपुनर्नवा, स्त्री, (रक्ता रक्तवर्णा पुनर्नवा ।) रक्तवर्णपुनर्नवाश्राकः । तत्पर्यायोः । क्रूरा २ मङ्गलपत्रिका ३ रक्तकाष्ठा ४ वर्षकेतुः ५ लोहितता ६ रक्तपत्रिका ७ वैशाखी ८ रक्तवर्षाभूः ९ शोफघ्नी १० पुष्यिका ११ विकस्वरा १२ विषघ्नी १३ प्राटवेद्या १४ चारिणी १५ वर्षा-भवाः १६ शोफपत्रः १७ भौमः १८ पुनर्भवः १९ नवः २० नयः २१ । अस्य गुणाः । तिक्तत्वम् । चारकत्वम् । शोफरक्तप्रदोषपाकुपित्तनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

रक्तपुष्यः, पुं, (रक्तं पुष्यमस्य ।) करवीरः । इति जटाधरः । (अस्य पर्यायो यथा,— “करवीरः श्वेतपुष्यः श्वेतकुम्भीश्वमारकः । द्वितीयो रक्तपुष्यश्च चकटो लघुदक्षया ॥” इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।) रौहितवृक्षः । इति शब्दमाला । रक्तकाष्ठा-वृक्षः । दाडिमवृक्षः । वकटवृक्षः । इति रत्नमाला । बन्धुवृक्षः । पुत्रागवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः । (रक्तवर्णपुष्यविशष्टे, त्रि ।) यथा, दृष्टवृक्षं हितायाम् । १५ । १४ ।

“इन्द्राय देवते रक्तपुष्यमश्राखिनः सति-ल-सुत्राः । कार्पासमाश्रयकाः पुरन्दरहुताश्रमत्ता ॥”) रक्तपुष्यकः, पुं, (रक्तं पुष्यमस्य । कन् ।) पञ्चाश-वृक्षः । (अस्य पर्यायो यथा,— “पञ्चाशः किंशुकः पर्षो यद्वयो रक्तपुष्यकः । चारश्रेष्ठो वातशरीरं नक्षत्रवृक्षः समिद्धरः ॥” इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।) रौहितकवृक्षः । इति जटाधरः । पण्टः । शाल्मलिवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रक्तपुष्या, स्त्री, (रक्तं पुष्यं अस्याः ।) शाल्मलि-वृक्षः । इति जटाधरः । (अस्याः पर्यायो यथा,— “शाल्मलिस्तु भवेन्नोपा पिच्छला पूरतीति च । रक्तपुष्या शिरायुश्च कण्टकाट्या च तूजिनी ॥” इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।) पुनर्नवा । तत्पर्यायो यथा,— “पुनर्नवा परारक्ता रक्तपुष्या शिवाटिका ॥” सिन्दूरी । तत्पर्यायो यथा,— “सिन्दूरी रक्तबीजा च रक्तपुष्या सुकोमला ॥” इति भावप्रकाशः ।)

रक्तपुष्यिका, स्त्री, (रक्तपुष्या + कन् । टाप् अत रत्नम् ।) कण्ठाशुः । इति शब्दचन्द्रिका । रक्तपुनर्नवा । भूपाटलिः । इति राजनिर्घण्टः ॥ रक्तपुष्यी, स्त्री, (रक्तं पुष्यं अस्याः । ङीष् ।) पाटलीवृक्षः । इति जटाधरः । जवा । आबर्ष-कीजता । नागदमनी । करवीरवृक्षः । उडु-काष्ठी । इति राजनिर्घण्टः । (घातकी ।

रक्तवी

तत्पर्यायो यथा,— “घातकी रक्तपुष्यी स्यात् कुञ्जरा मधवासिनी ॥” इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।) रक्तपूरकं, स्त्री, (रक्तं पूरयतीति । पूर + क्तुल् ।) वृक्षान्नम् । इति राजनिर्घण्टः । (विषयमस्य वृक्षान्नशब्दे ज्ञातव्यम् ।)

रक्तप्रसवः, पुं, (रक्तः रक्तवर्णः प्रसवः पुष्यमस्य ।) रक्तकरवीरः । रक्तान्बानः । इति राज-निर्घण्टः ॥

रक्तफलः, पुं, (रक्तं लोहितवर्णं फलमस्य ।) वटवृक्षः । इति जटाधरः । (अस्य पर्यायो यथा,— “वटो रक्तफलः शङ्खी न्यगोधः स्वन्दो भ्रुवः । चोरी वैश्वणो वाघो बहुपादो वनस्यतिः ॥” इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

रक्तफला, स्त्री, (रक्तं फलदश्यां लोहितवर्णं फलमस्याः ।) विमिका । इत्यमरः । २ । ४ । १६६ । (अस्याः पर्यायो यथा,— “तृती रक्तफला विम्वी तुच्छिकेरी च विम्विका ॥” इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।) खर्गवल्ली । इति राजनिर्घण्टः । (अस्याः पर्यायो यथा,— “खर्गवल्ली रक्तफला काकायुः काकवल्ली ॥” इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

रक्तफेनजः, पुं, (रक्तफेनात् जायते इति । जन् + ङः ।) वामपार्श्वस्थकोम । तत्पर्यायोः । पुस्तुयः २ । इति हेमचन्द्रः । ३ । २६६ । रक्तविन्दः, पु, (रक्तानां विन्दः ।) रक्तकणा । यथा,— “रक्तविन्दुर्यदा भूमौ पतत्यस्य शरीरतः । समुत्पतति मेदिन्यास्तुप्रमाब्जदासुरः ॥” इति मार्कण्डेये देवीमाहात्म्यम् ।)

रक्तबीजः, पुं, (रक्तवर्णं बीजमस्य ।) दाडिमः । इति राजनिर्घण्टः । (अरिष्टकफजः । रीटा इति स्यात् । तत्पर्यायो यथा,— “अरिष्टकस्तु माङ्गल्यः कण्ठावर्णोऽर्थवाघनः । रक्तबीजः पीतफेनः फेनिको गर्भपातनः ॥” इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।) रक्तं शोणितं बीजं कारकमस्य । असुर-विशेषः । स च शुभनिशुभसेनापतिः स्यात् इति च । यथा,— “पञ्चायनपरान् दृष्ट्वा देवान् माण्डवबाह्वितान् । योद्धुमन्थायवौ क्रुद्धो रक्तबीजो महासुरः ॥ रक्तविन्दुर्यदा भूमौ पतत्यस्य शरीरतः । समुत्पतति मेदिन्यास्तुप्रमाब्जदासुरः ॥ युयुधे स गदापात्रिभिश्च शस्त्रा महासुरः । ततश्चेन्नो खवसेव रक्तबीजमताडयत् ॥ कुलिशेनाहतस्यायु तस्य सुखाव शोणितम् । समुत्पत्युक्ततो योधास्तदृपाकल्पराक्रमाः । यावन्तः पतितस्तस्य शरीरादक्तविन्दवः । तावन्तः पुरवा जातास्तद्दोषैवजविक्रमाः ॥ तस्याहतस्य बहुधा शक्तिशूनादिभिर्भुवि ।

रक्तम

पपात यो वै रक्तौघस्तेनासम्भृतशोऽसुराः ॥ तेषासुराश्चक्षुसम्भृतेरसुरैः सकलं जगत् ॥ याप्रभासीत्ततो देवा भयमाजग्मुस्तमम् ॥ तान् विषयान् सुरान् दृष्ट्वा चक्रिका प्राह-सत्वर ।

उवाच काली चासुक्ते ! विस्तरं वदनं क्रुह ॥ मच्छस्त्रपातसम्भूतान् रक्तविन्दून् महासुरान् ॥ रक्तविन्दोः प्रतीच्छ त्वं वक्रैकानेन वेगिता ॥ भक्षयन्ती चर रणे तदुत्पन्नान् महासुरान् । यथमेव चयं दैव्यः शीघररक्तो गमिष्यति ॥ भक्षयामाश्रयया चोग्रा न चोत्पत्यन्ति चापरे ॥ इत्युक्त्वा तां ततो देवी श्रूयेनाभिजघान तम् ॥ सुखेन काली जगद्दे रक्तबीजस्य शोणितम् ॥ तस्याहतस्य देहात् बहु सुखाव शोणितम् ॥ यतस्तत्तददक्यं चासुक्ता संप्रतीक्यति । सुखे समुहता येऽस्या रक्तपातान्महासुराः । तांश्चखादाय चासुक्ता पपौ तस्य च शोणितम् ॥ देवी श्रूयेन वक्ष्ये वाचैरधिभिक्षंष्टिभिः । जघान रक्तबीजं तं चासुक्तापीतशोणितम् ॥ स पपात महोष्टुष्टे शस्त्रसंघसमाहतः । गौरक्तस्य महोपाज ! रक्तबीजो महासुरः ॥ ततस्ते हर्षमनुजमवापुच्छिदश्रा वृष ! । तेषां माण्डवयो जातो ननुर्नाच्छुद्धोऽहत् ॥” इति मार्कण्डेये देवीमाहात्म्यम् ॥

(महिषासुरपिता दानवो रम्भ एव जन्मान्तरे रक्तबीजो जातः । यथा, देवीभागवते । ५ । २ । ४४—४६ ।

“रत्नं रम्भं समानीय यच्चाले परमं प्रियम् । चितायां रोपयामासुस्तस्य देहस्य सुहृदे ॥ महिषो वा पतिं दृष्ट्वा चितायां रोपितं तदा । प्रवेष्टुं वा मतिं चक्रे पतिना सद्य पावकम् ॥ वार्यमाणापि यच्चैः सा प्रविशेत् हुताशनम् । ज्वालामालाकुलं साध्वी पतिमादाय वल्लभम् ॥ महिषस्तु चितामध्यात् समुत्पत्यौ महावजः । रम्भोऽप्यन्यदपुः कृत्वा निःकृतः पुत्रवत्सलः ॥ रक्तबीजोऽप्यसौ जातो महिषोऽपि महावजः । अभिहितस्तु राज्योऽसौ हयारिरसुरोत्तमैः ॥ एवं स महिषो जातो रक्तबीजश्च वीर्यवान् । अवध्यस्तु सुरैर्द्वैर्मानवे च वृषोत्तम ! ॥”

रक्तबीजका, स्त्री, (रक्तो रक्तवर्णो बीजोऽस्याः । कन् + टाप् ।) तरदीवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ रक्तमञ्जरः, पुं, (रक्ता रक्तवर्णा मञ्जरी । सा विद्यते-ऽस्यति । “अश्वत्थादिभ्यः ञ्च् ।” ५ । २ । २७ । इत्यप् ।) विजुलवृक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः । (गुणादयोऽस्य निजुलशब्दे ज्ञातव्याः ।)

रक्तमस्यः, पुं, (रक्तो रक्तवर्णो मस्यः ।) रक्तवर्णो मस्यविशेषः । यथा,— “यो रक्ताङ्गो नातिदीर्घो न पाण्यो नातिस्थूलो रक्तमस्यः स तूक्तः । शीतो रम्यः पुच्छिहृदीपनोऽथौ नार्थं धत्ते किञ्च रोगचयस्य ॥” इति राजनिर्घण्टः ॥